

blive den Fremgang, som tiltrænges paa disse Steder. Man maa derfor haabe, at Husmandsforeningerne vil gøre Brug af den Adkomst, de faar til Samarbejde paa lige Fod med Landboforeningerne.

Jeg skal dernæst udtale mig om de enkelte Ændringsforslag. § 1 omhandler jo Bevillingen til de forskellige Formaal. Der er i Lovforslaget foreslaaet en Nedsættelse af Bevillingernes samlede Sum fra 891 000 godt og vel til 600 000. Det er en ikke ganske lille Nedsættelse, og selv om det bevilgede Beløb i alt Fald i de senere Aar ikke har været brugt, er der dog det sidste Aar afgjort Tegn paa, at man har haft Lyst til og ogsaa har faaet Held til at lægge Beslag paa en større Del af Bevillingen end i de foregaaende Aar. Efter Udvalgets Forslag bliver Nedsættelsen knap saa stor som i Lovforslaget, idet man ikke kommer ned til de 600 000 Kr. som i Lovforslaget tilsigtet, men vel retteligt til 630 000. Bevillingen kommer til at lyde paa 500 000 Kr., men man maa erindre, at Tilskuddet til Konsulentlønninger, 130 000 Kr., udgaar, saa denne Sum skal egentlig lægges til de 500 000 Kr., som Udvalget nu foreslaar, og derfor bliver Nedsættelsen knap saa stor som i Lovforslaget foreslaaet.

Det er imidlertid alligevel en ret stor Nedsættelse, og naar det samlede Beløb sættes ned, er det forstaaeligt nok, at det bliver vanskeligere at enes om Fordelingen til de forskellige Sider. Der er da heller ikke Enighed om § 1, men Udvalget har delt sig i et Flertal, bestaaende af Socialdemokratiet, Venstre og det radikale Venstre, og i to konservative Mindretal, der dog er enige om deres Ændringsforslag, men ikke helt om Motiveringen for disse.

Jeg skal nu gøre Rede for de Ændringsforslag, hvorom enten hele Udvalget eller Flertallet er enig, og om hvilke det gælder, at de alle er tiltraadt af Landbrugsministeren. Hvad Beløbene angaar, maa jeg bede ærede Medlemmer se paa den Oversigt, der findes i Betænkningen, dels over, hvad der før er bevilget, og hvad der er brugt, dels over, hvad Lovforslaget gaar ud paa, og hvad Udvalgets og Flertallets Ændringer gaar ud paa.

Først foreslaar Udvalget, med Landbrugsministerens Billigelse, at sætte Tilskuddet til lokale Dyrskuer op fra de i Lovforslaget foreslaaede 60 000 Kr. til 90 000 Kr. Det kunde jo se ud som en ret stærk Forhøjelse, men det er ikke desto mindre retteligt set en stor Nedsættelse, idet Tilskuddet før androg 130 000 Kr., saaledes at der i Virkeligheden fremkommer en Nedgang

paa 40 000 Kr. Naar Udvalget har bestræbt sig for at komme højere op, fra de 60 000 Kr. til de 90 000 Kr., er det ikke alene under Hensyn til, at man formodentlig vil drage flere Kredse ind i Dyrskuearbejdet — jeg tænker her paa Husmandskredse —, men det er ogsaa under Hensyn til, at Statskuerne bortfalder, hvorfor de lokale Skuer vil komme til at optage en Del af de Dyr, der ellers mødte op og blev præmieret paa Statsskuerne.

Nu ved jeg meget vel, at der i Stedet er hensat en Sum paa 20 000 Kr. til Bedømmelse af Afkom efter ældre Hingste og Tyre, men det er sin Sag. Der bliver alligevel to Aldersklasser, baade af ældre Hingste og ældre Tyre, Hingste paa 4—6 Aar og Tyre paa 3—5 Aar, som vil møde frem til Dyrskuerne, enten een Gang eller begge Gangene, det har Ejerne frit Valg imellem; man forlanger ikke, at de skal møde hvert Aar, men een Gang skal de møde. Der vil altsaa blive disse to Aargange af ældre Tyre og ældre Hingste, og en Del af dem vil sikkert komme paa lokale Skuer, det vil sige Amtsskuer eller Amtsfællesskuer, eller hvad man nu vil kalde det.

Der er imidlertid en ret væsentlig Forskel i saa Henseende paa Jylland og Øerne. Paa Øerne har man nemlig haft det saaledes, at Statsskuerne har været paa eet Sted; paa Sjælland eet Sted, paa Fyen eet Sted, paa Lolland-Falster eet Sted og paa Bornholm eet Sted, og det vil man sikkert blive ved med, og saa vil det falde sammen med de saakaldte Fællesskuer, som jeg kommer til under næste Punkt. Men saaledes er det ikke i Jylland; der har man haft 10 Statsdyrskuedistrikter, og jeg er ganske sikker paa, at dem vil man bibeholde og holde Amtsskuer, maaske ogsaa endda mere end eet Skue i hvert Amt, det overlades dem nu selv at ordne, som de kan. Men paa disse Skuer i Jylland, som falder ind under de lokale Skuer, der vil de ældre Handyr af disse to Aargange møde, og derfor vil der blive stillet Krav om lidt større Pengebeløb end før. Det er under Hensyn ogsaa dertil, at vi foreslaar at forhøje Beløbet de 60 000 Kr. til lokale Skuer med 30 000 Kr.

Derimod stiller Forholdet sig modsat med Hensyn til det næste Punkt, Fællesskuerne, der i Lovforslaget er opført med 60 000 Kr., det samme Beløb som i den gamle Husdyrlov, men som Udvalget foreslaar sat ned med 10 000 Kr. Man maa fornuftigvis tage noget fra visse Steder, naar man lægger noget til andre Steder, og derfor foreslaas dette Beløb sat ned til 50 000 Kr., altsaa en